

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 11 juli 2008 in zaak nr. 07/34039 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en tevens geweigerd hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2008, verzonden op 21 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 2 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu onduidelijk is of de vreemdeling tijdens het gesprek op 1 maart 2007 dat ten grondslag ligt aan de taalanalyse van het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) heeft gesproken op een wijze zoals hij dit in zijn land van herkomst gewoon was te doen, zonder nadere informatie over de inhoud van het verrichte onderzoek niet goed kan worden beoordeeld of de conclusie van het onderzoek wordt gerechtvaardigd door de bevindingen tijdens het onderzoek.

Hiertoe betoogt de staatssecretaris, samengevat weergegeven, dat de rechtbank heeft miskend dat hetgeen in het nader gehoor ter sprake is gekomen geen steun biedt voor het betoog van de vreemdeling dat hij zich, naar aanleiding van een opmerking tijdens het eerste gehoor dat hij geen woorden uit het Kirundi mocht gebruiken, heeft aangewend die woorden niet meer te gebruiken, alsmede dat de vreemdeling tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse niet in staat was de enkele woorden en zinnen die hij kende in het Kirundi correct uit te spreken.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn

aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken, niet aan de staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 9 mei 2006 in zaak nr. 200600375/1, JV 2006/249), komt de staatssecretaris, in het geval twijfel is gerezen aan de gestelde identiteit en nationaliteit, door een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet bij de voldoening aan de op deze rustende verplichting om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

2.1.3. De vreemdeling heeft blijkens het rapport van eerste gehoor verklaard dat hij Swahili spreekt en een beetje Kirundi. De bandopname die ten behoeve van de taalanalyse is gemaakt bevat de weergave van een gesprek in het Swahili tussen de vreemdeling en een ambtenaar van de Immigratie- en Naturalisatiedienst door tussenkomst van een tolk.

In het rapport taalanalyse van 9 maart 2007 heeft de taalanalist - wiens moedertaal, naar in het rapport is vermeld, Kirundi is en die daarnaast vloeiend Swahili spreekt - geconcludeerd dat de vreemdeling eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi, omdat hij Swahili spreekt met een tongval die hem eenduidig buiten dit land plaatst, hij niet in staat is de enkele woorden en zinnen die hij in het Kirundi kent correct uit te spreken en hij geen actieve kennis heeft van het Kirundi.

De omstandigheid dat blijkens het rapport van nader gehoor aan de vreemdeling is gevraagd of hij, omwille van de tolk die heeft aangegeven de vreemdeling moeilijk te kunnen volgen als hij Swahili en Kirundi door elkaar spreekt, een keuze wil maken tussen het Swahili of het Kirundi, heeft de rechtbank ten onrechte aanleiding gegeven te overwegen dat niet kan worden uitgesloten dat de vreemdeling zich heeft aangewend om tijdens de gehoren geen woorden uit het Kirundi meer te gebruiken. De Afdeling neemt daarbij in aanmerking dat blijkens het rapport taalanalyse in het op 1 maart 2007 gehouden gesprek door de vreemdeling de woorden en zinnen Kirundi zijn genoemd die hij kent, hij enkele woorden vanuit het Swahili naar het Kirundi heeft vertaald en hij heeft aangegeven alleen Swahili te spreken en slechts een paar woorden en zinnen Kirundi kent.

De in de grief vervatte klacht is derhalve terecht voorgedragen, maar de grief kan, gelet op het volgende, niet tot vernietiging van de ... aangevallen uitspraak leiden.

2.2. In de grieven 1, 3 en 4, samengevat weergegeven, klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op hem rustende vergewisplicht, omdat onduidelijk is hoe de betrokken beslisambtenaar, zonder het BLT daarover te benaderen, heeft kunnen concluderen dat de vreemdeling niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstgeving.

Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank heeft miskend dat hij door het inschakelen van het BLT heeft voldaan aan zijn

vergewisplicht. Nu de taalanalyse tot stand is gekomen onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, mag hij tevens uitgaan van de conclusie dat de vreemdeling niet in staat is geweest om concrete en gedetailleerde informatie omtrent zijn beweerde herkomstomgeving te verschaffen, aldus de staatssecretaris.

2.2.1. Zoals de Afdeling in voormelde uitspraak van 9 mei 2006 heeft overwogen is uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole.

Indien het rapport taalanalyse op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de staatssecretaris bij de beoordeling van de aanvraag in beginsel uitgaan van de conclusies van het rapport, tenzij sprake is van concrete aanknopingspunten om aan de juistheid en volledigheid ervan te twijfelen.

2.2.2. Door het inschakelen van het BLT heeft de staatssecretaris in beginsel voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich ervan te vergewissen dat de taalanalyse op deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat die analyse de daaraan verbonden conclusies kan dragen. Echter, indien er gerede twijfels bestaan over de zorgvuldigheid en inzichtelijkheid van de taalanalyse en de wijze waarop deze tot stand is gekomen, kan de staatssecretaris niet met een enkele verwijzing naar de deskundigheid van het BLT voldoen aan deze vergewisplicht.

Zoals de vreemdeling in beroep naar voren heeft gebracht, daarbij verwijzend naar de overgelegde dossieranalyse van de Taalstudio van 23 augustus 2007, blijkt uit het rapport taalanalyse niet welke informatie de vreemdeling niet kon verschaffen over zijn beweerde herkomstomgeving. De summiere weergave van het relaas van de vreemdeling en hetgeen de taalanalist daarover in het rapport taalanalyse heeft opgemerkt kan de conclusie dat de vreemdeling niet in staat is om concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstomgeving niet dragen. De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat onduidelijk is hoe de beslisambtenaar (lees: de staatssecretaris), zonder het BLT daarover te benaderen, heeft kunnen concluderen dat de vreemdeling niet daartoe in staat was.

Ook heeft de taalanalist onvoldoende inzichtelijk gemaakt hoe de andere conclusies in het rapport taalanalyse tot stand zijn gekomen. Wat betreft de beschrijving van de spraak van de vreemdeling heeft de taalanalist niet aangegeven waarom de tongval in het Swahili de vreemdeling eenduidig buiten Burundi plaatst. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van de vreemdeling zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen ter zake gebruikelijk is in Burundi. Voorts is onduidelijk of de taalanalist heeft meegewogen dat de vreemdeling het Kirundi niet als moedertaal spreekt en welke betekenis in dat verband gehecht moet worden aan het feit dat de vreemdeling geen actieve kennis heeft van het Kirundi. Het rapport taalanalyse is derhalve onvoldoende inzichtelijk. Door ter zake geen nader onderzoek te doen, heeft de staatssecretaris niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. De

rechtbank heeft daarom terecht het besluit wegens strijd met die bepaling vernietigd.

De grieven falen.

2.3. De grieven 5 en 6 hebben geen zelfstandige betekenis en behoeven geen bespreking.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

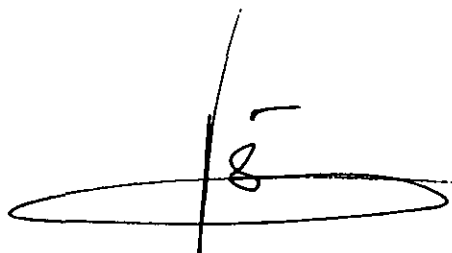
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 mei 2009

218-587.

Verzonden: 19 mei 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/34039

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 11 juli 2008

inzake

geboren op
van Burundese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. R.P. van Empel-Bouman,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. P.M.W. Jans.

Procesverloop

Bij besluit van 2 augustus 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser op 30 augustus 2007 beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 16 januari 2008, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

De rechtbank heeft, na sluiting van het onderzoek ter zitting, het onderzoek, naar aanleiding van de ontvangst van een contra-expertise, heropend, omdat het niet volledig is geweest.

Verweerder is in de gelegenheid gesteld om op de contra-expertise te reageren.

Partijen hebben vervolgens de rechtbank toestemming verleend om zonder nader onderzoek ter zitting uitspraak te doen. De rechtbank heeft daarop het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Aan de orde is of het besluit van 2 augustus 2007 in rechte stand kan houden.

AWB 07/34039

2

2. Eiser heeft het volgende aangevoerd. Eiser is een Hutu en afkomstig uit _____ te Burundi. In november 2006 is hij gevangen genomen door onbekende personen. Eiser heeft militaire training gekregen in een militair kamp en bij een aanval op zijn dorp is hij ontsnapt. Vervolgens is hij naar een oom van zijn moederszijde gegaan die altijd slaapt in de buurt van een parkeerplaats waar auto's, bussen en andere vervoermiddelen staan. Door de onbekende personen is bij eiser thuis naar hem gezocht en daarbij is zijn vader gedood. Eiser vreesde dat hij opnieuw door deze onbekende personen zou worden gezocht en ontvoerd of gedood en hij heeft daarom besloten om Burundi te verlaten. Door zijn oom is hij naar een vrachtauto gebracht en de chauffeur van de vrachtauto heeft hem in _____ afgezet. Op 12 december 2006 is eiser per vliegtuig uit Burundi vertrokken. De vlucht uit _____ had een tussenstop in een voor hem onbekend land, die ongeveer een dag heeft geduurd. Eiser is op 15 december 2006 in Nederland aangekomen.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

4. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling, of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van documenten zal echter blijkens hoofdstuk C1/5.8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden bezien.

5. Verweerder heeft zich allereerst op het standpunt gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door eiser opgegeven identiteit en nationaliteit. Hiertoe heeft verweerder opgemerkt dat eiser onvoldoende documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit of reisroute. Eiser heeft verklaard dat hij geen documenten heeft (gehad) ter onderbouwing van zijn identiteit, terwijl uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake Burundi van 23 november 2006 (DPV/AM-424/06/434102) blijkt dat een identiteitskaart verplicht is vanaf 18 jaar. Nu de verklaring van eiser aldus tegenstrijdig is met dit ambtsbericht, wordt door verweerder niet gevolgd dat hij niet in het bezit is van documenten om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen. Eisers stelling dat hij niet wist dat hij ouder was dan 18 jaar en daarom evenmin wist dat hij een identiteitskaart kon en zou moeten aanvragen en hoe hij dat zou moeten doen, wordt door verweerder niet gevolgd. Immers, gebleken is dat eiser heeft volhard in de door hemzelf opgegeven minderjarige leeftijd, terwijl uit het rapport van het leeftijdsonderzoek van 17 januari 2007 is gebleken van zijn meerderjarigheid. Deze stelling doet dan ook niet af aan de verplichting van eiser om een identiteitskaart aan te vragen. Derhalve acht verweerder het toerekenbaar dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit en nationaliteit aan te tonen.

AWB 07/34039

3

6. Verder heeft verweerder er op gewezen dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de door hem gestelde reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingsdocument, noch voldoende andere (indicatieve) (reis)bewijzen. Naar de mening van verweerder is het niet aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verificerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Immers, eiser stelt dat hij vanuit Burundi per vliegtuig naar Nederland is gereisd, van welke reizen in redelijkheid mag worden verondersteld dat deze met documenten te staven zouden zijn. Voorts weet eiser niet in welk land of op welk continent hij een tussenstop heeft gemaakt. Evenmin weet hij met welke maatschappij hij heeft gevlogen en wat het vluchtnummer was, noch kan eiser aangeven hoe lang de eerste en tweede vlucht hebben geduurd. De verklaringen van eiser hiervoor, te weten dat hij van die dingen nooit eerder had gehoord, dat hij heeft verklaard wat hij wist en dat hij, als hij meer zou hebben geweten, dit ook zou hebben verteld, worden door verweerder als onvoldoende van de hand gewezen. Naar de mening van verweerder mag immers van een persoon die heeft verklaard van Burundi naar Nederland te zijn gereisd in redelijkheid worden verwacht dat hij informatie kan verschaffen over eenvoudige zaken als luchtvaartmaatschappijen, vluchtnummers en de duur van de vluchten. Aldus acht verweerder het niet aannemelijk dat het ontbreken van documenten die zijn reisverhaal onderbouwen niet aan eiser is toe te rekenen.

7. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten hem niet kan worden toegerekend. Evenzoer heeft verweerder eiser in redelijkheid kunnen tegenwerpen dat hij geen gedetailleerde en verificerbare verklaringen heeft afgelegd over de gestelde reisroute. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eiser en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

8. Indien, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, en onder f, van de Vw 2000, geldt dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig geacht te kunnen worden.

9. Verweerder heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht bezit en derhalve niet aannemelijk wordt geacht. Daartoe acht verweerder allereerst redengevend dat eiser een uittreksel uit het geboorteregister heeft overgelegd, maar dat de persoonsgegevens die hij heeft opgegeven op het personaliaformulier en bij het eerste gehoor afwijken van de gegevens op dit overgelegde uittreksel. Bovendien is op het uittreksel uit het geboorteregister geen foto aangebracht waardoor dit niet kan worden aangemerkt als identiteitsbewijs. Evenmin heeft eiser andere documenten overgelegd om zijn identiteit mee aan te tonen, zodat door verweerder niet kan worden vastgesteld of dit uittreksel uit het geboorteregister betrekking heeft op de persoon van eiser. Met betrekking tot het gegeven dat eiser zijn naam afwijkend heeft opgeschreven ten opzichte van het overgelegde uittreksel valt door verweerder niet in te zien dat hij, ondanks het feit dat hij analfabeet is, zijn naam anders heeft geleerd te schrijven dan zijn naam daadwerkelijk wordt geschreven.

10. Voorts acht verweerder van belang dat eiser bij binnenkomst in Nederland heeft aangegeven dat hij geboren was op _____ en 17 jaar oud was ten tijde van zijn asielaanvraag. Echter, tijdens de gehoren is bij verweerder twijfel gerezen omtrent de door

AWB 07/34039

4

eiser opgegeven leeftijd. Naar aanleiding van deze twijfel heeft op ^{en} leeftijdsonderzoek plaatsgevonden en uit het onderzoeksrapport van ^{blijkt} dat eiser op het moment van het onderzoek minimaal 20 jaar oud was. Op grond hiervan wordt er door verweerder van uit gegaan dat eiser ten tijde van zijn asielaanvraag op ^{minimaal 20,94 jaar oud was, zodat hij onjuiste gegevens heeft verstrekt} aangaande zijn leeftijd.

11. Verder acht verweerder redengevend dat eiser zijn herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel hij tijdens het eerste gehoor op vragen gesteld over zijn herkomst redelijk uitgebreid antwoord heeft gegeven, is bij verweerder evenwel twijfel gerezen omtrent eisers gestelde herkomst nu zijn identiteit en nationaliteit niet vast staan en hij de nationale taal van Burundi – het Kirundi – slechts zeer beperkt spreekt. Verweerder heeft er in dit verband op gewezen dat uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van 31 maart 2006 blijkt dat de officiële talen van Burundi het Frans en het Kirundi zijn en dat het zeer onwaarschijnlijk is dat personen van Burundese nationaliteit geen Kirundi kunnen spreken. Door een taalanalyse uit te laten voeren is verweerder eiser tegemoetgekomen in de op hem rustende verplichting om zijn identiteit, nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. Het resultaat van deze taalanalyse is neergelegd in een rapport taalanalyse van Bureau Land en Taal (BLT) van 9 maart 2007. Uit dit rapport blijkt volgens verweerder dat het Swahili dat eiser spreekt eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi.

12. Eiser heeft met betrekking tot de taalanalyse opgemerkt dat hij, tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse, het Swahili niet mocht mengen met Kirundi, omdat de tolk geen Kirundi zou verstaan. Het was voor eiser lastig om alleen Swahili te spreken zonder dit te mogen mengen met Kirundi woorden. Wel moest hij tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse woorden in het Kirundi noemen en die naar het Swahili vertalen. Ook heeft eiser opgemerkt dat hij moe was tijdens de bandopname. Verweerder heeft hiertoe geen aanleiding gezien om te twijfelen aan de deskundigheid van de taalanalist en de zorgvuldigheid waarop de taalanalyse heeft plaatsgevonden, omdat de taalanalyse is uitgevoerd door het BLT, een volgens verweerder ter zake deskundig bureau met op zorgvuldige wijze geselecteerde taalanalisten die onder voortdurende kwaliteitscontrole staan. In reactie op eisers opmerking dat het merkwaardig is dat de taalanalist stelt dat hij geen Kirundi spreekt, omdat eiser tijdens het eerste gehoor Kirundi woorden heeft gebruikt, heeft verweerder overwogen dat uit het rapport taalanalyse van 9 maart 2007 blijkt dat eiser zelf heeft aangegeven alleen Swahili te spreken en slechts een paar woorden en zinnen Kirundi. De uitkomst van de taalanalyse is het resultaat van een deskundigenonderzoek van de bandopname die is gemaakt van het gesprek met eiser in het Swahili.

13. Verweerder heeft eiser bij brief van 30 mei 2007 gewezen op de mogelijkheid om een contra-expertise te laten uitvoeren. Eiser heeft enkel een dossieranalyse door de Taalstudio van 23 augustus 2007 overgelegd. Verweerder is van mening dat de door eiser in beroep overgelegde dossieranalyse van de Taalstudio niet als een contra-expertise kan worden aangemerkt. Aldus volgt naar de mening van verweerder uit het resultaat van de taalanalyse van 9 maart 2007 dat de twijfel aan de door eiser gestelde herkomst gegrond bleek te zijn.

14. Gezien de cumulatie van het toerekenbaar niet overloggen van documenten ter staving van zijn identiteit en nationaliteit, het onjuiste gegevens verstrekken omtrent zijn leeftijd en de vaststelling op basis van de taalanalyse dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Burundi, kan volgens verweerder geen geloof worden

AWB 07/34039

5

gehecht aan de door eiser gestelde herkomst, zodat het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht heeft en er geen inhoudelijke beoordeling van zijn asielrelaas behoeft plaats te vinden.

15. Na de zitting heeft eiser alsnog een rapport van (de tweede fase van) een contra-expertise van de Taalstudio aan de rechtbank doen toekomen. In verband hiermee heeft de rechtbank het onderzoek heropend.

16. Verweerder heeft zicht op het standpunt gesteld dat de contra-expertise niet bij de beoordeling van de zaak kan worden betrokken, omdat eiser niet binnen twee weken na toezending van het voornemen heeft aangetoond dat deze is opgestart, ondanks dat hem daarbij te kennen is gegeven dat het rapport alleen dan in de besluitvorming zou worden betrokken.

17. Eiser is van mening dat het rapport wel degelijk alsnog in de procedure kan worden betrokken. Hij verwijst daartoe naar een uitspraak van de rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 11 januari 2008 (AWB 07/6133).

18. De rechtbank leidt uit de gedingstukken af dat eisers gemachtigde, naar aanleiding van de toezending van het voornemen op 4 juni 2007, waarbij te kennen is gegeven dat de termijn voor het indienen van een zienswijze wordt verlengd als binnen twee weken schriftelijk wordt aangetoond dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd, op 5 juni 2007 heeft verzocht om uitstel voor het indienen van zienswijzen in verband met vakantie. Verweerder heeft daarop op 6 juni 2007 de termijn verlengd tot en met 1 augustus 2007. Op 14 juni 2007 heeft eisers gemachtigde verweerder laten weten voornemens te zijn om een contra-expertise door de Taalstudio te laten uitvoeren. Op 11 juli 2007 heeft eisers gemachtigde verweerder, onder verwijzing naar een brief van de Taalstudio van 9 juli 2007, waarin wordt gerefereerd aan de brieven van de gemachtigde van 5 juni 2007 en heden (waarschijnlijk 9 juli 2007), verzocht om nader uitstel voor het indienen van zienswijzen tot 14 september 2007.

19. Anders dan in de zaak waarnaar eiser verwijst, is in de ter beschikking gestelde stukken, waarvan, voor zover van belang, in rechtsoverweging 18 een weergave is gegeven, geen aanwijzing te vinden dat eiser of zijn gemachtigde in de genoemde periode van twee weken tijdig en zonder voorbehoud aan de Taalstudio opdracht tot het uitvoeren van een contra-expertise heeft gegeven.

20. Eveneens anders dan in die uitspraak komt de rechtbank dan ook tot het oordeel dat niet kan worden gezegd dat eiser, als gevolg van hem niet toe te rekenen omstandigheden, het rapport van contra-expertise niet in het kader van de besluitvorming heeft kunnen overleggen. De rechtbank zal dit rapport dan ook niet in de beoordeling van het beroep betrekken.

21. Vervolgens is aan de orde in hoeverre verweerder zich bij zijn oordeel over de geloofwaardigheid van eisers asielrelaas mocht baseren op de taalanalyse van BLT.

22. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) volgt dat het uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder

AWB 07/34039

6

voortdurende kwaliteitscontrole. Daardoor is, naar het oordeel van de rechtbank, in beginsel voldaan aan de op verweerder rustende verplichting om zich er van te vergewissen dat de taalanalyse op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Niet kan echter worden staande gehouden dat de enkele omstandigheid dat geen contra-expertise is verricht - in dit geval moet daarvan worden uitgegaan omdat het desbetreffende rapport niet tijdig is overgelegd - dient te leiden tot de conclusie dat niet aan de zorgvuldigheid van de taalanalyse mag worden getwijfeld. Indien, zoals in dit geval, gereede twijfels kunnen bestaan omtrent de wijze waarop het onderzoek feitelijk is uitgevoerd, kan het betrokken bestuursorgaan niet enkel door te wijzen op de deskundigheid van de ingeschakelde deskundige stellen dat hij aan zijn vergewisplicht heeft voldaan. In een dergelijk geval mag van het bestuursorgaan worden verwacht dat hij zich omtrent de opgeroepen twijfels met die deskundige verstaat. Niet is gebleken dat dat in dit geval is gebeurd.

23. De twijfel waar het hier om gaat is gelegen in de vraag of eiser tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse wel heeft gesproken op een wijze zoals hij dit in zijn land van herkomst gewoon was te doen. In de dossieranalyse van de Taalstudio van 23 augustus 2007 wordt opgemerkt dat de vreemdeling er tijdens een eerder gehoor op is gewezen dat hij geen Kirundi-woorden mocht gebruiken, omdat de tolk hem anders niet zou verstaan. Deze opmerking vindt niet alleen steun in het rapport van het eerste gehoor, maar ook in dat van het nader gehoor. Niet kan dan ook worden uitgesloten dat eiser zich dientengevolge heeft aangewend om tijdens gehoren geen Kirundi-woorden meer te gebruiken. Gelet op de omstandigheid dat het Kirundi volgens het eerder genoemde ambtsbericht een van de officiële talen van Burundi is, kan niet, zonder nadere informatie over de inhoud van het verrichte onderzoek, goed worden beoordeeld of de conclusie van het onderzoek wordt gerechtvaardigd door de bevindingen tijdens het onderzoek.

24. De rechtbank betreft hierbij dat verweerders gemachtigde ter zitting heeft aangegeven dat de beslisambtenaar geen kennis draagt van de inhoud van de bandopname ten behoeve van de taalanalyse en daarvan ook geen transcriptie voorhanden is. Het is de rechtbank dan ook onduidelijk hoe de beslisambtenaar, zonder die kennis en zonder daarover BLT te benaderen, kan concluderen dat eiser niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstgeving.

25. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet hierop, bij de voorbereiding van het bestreden besluit onvoldoende kennis vergaard omtrent de relevante feiten. Het beroep is dan ook gegrond. Mitsdien komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:2 van de Awb.

26. De rechtbank zal verweerder opdragen om een nieuw besluit te nemen.

27. Ter voorlichting van partijen wijst de rechtbank erop dat in deze uitspraak het beroep gegrond zal worden verklaard, met als gevolg dat het bestreden besluit (deels) zal worden vernietigd. Niettemin heeft de rechtbank bepaalde gronden van het beroep uitdrukkelijk en zonder voorbehoud verworpen. Om te voorkomen dat deze verwerping in rechte komt vast te staan, kan tegen deze uitspraak tijdig hoger beroep worden ingesteld.

28. De rechtbank acht termen aanwezig om verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

AWB 07/34039

7

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,00;
- wegingsfactor 1.

29. Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

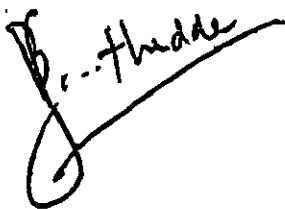
30. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op om, met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen, een nieuw besluit te nemen;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,00;
- wijst de Staat der Nederlanden aan als de rechtspersoon die het bedrag van de proceskosten dient te vergoeden;
- bepaalt dat het bedrag van de proceskosten moet worden voldaan aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange, rechter, in tegenwoordigheid van mr. B.J. Groothedde als griffier en in het openbaar uitgesproken op 11 juli 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingszaken
Postbus 16115
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: **21 JULI 2008**

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1.8 AUG 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. R.J.M.F.P. Wouters
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch
 van 11 juli 2008
 met kenmerk 07/34039

Inzake:
 met IND-kenmerk 0612.27.0494
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. R.P. van Empel-Bouman
 advocaat te 's-Hertogenbosch

Procesvertegenwoordiging
 's-Hertogenbosch
 Magistratenlaan 222
 5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

Mr. J.H.M. Post
 073 - 8893022

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch van 11 juli 2008, verzonden op 21 juli 2008, met kenmerk AWB 07/34039 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 2 augustus 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 27 december 2006 heeft (hierna: verweerder) een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw ingediend.
- 2.2 Na een gevolgde voornemenprocedure heeft de Staatssecretaris bij besluit van 2 augustus 2007 deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

- 3.1 De Staatssecretaris heeft zeven grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 22 van de bestreden uitspraak:

"(...) Niet kan echter worden staande gehouden dat de enkele omstandigheid dat geen contra-expertise is verricht - in dit geval moet daarvan worden uitgegaan omdat het desbetreffende rapport niet tijdig is overgelegd - dient te leiden tot de conclusie dat niet aan de zorgvuldigheid van de taalanalyse mag worden getwijfeld. Indien, zoals in dit geval, gereede twijfels kunnen bestaan omtrent de wijze waarop het onderzoek feitelijk is uitgevoerd, kan het betrokken bestuursorgaan niet enkel door te wijzen op de deskundigheid van de ingeschakelde deskundige stellen dat hij aan zijn vergawisplicht heeft voldaan. In een dergelijk geval mag van het bestuursorgaan worden verwacht dat hij zich omtrent de opgeroepen twijfels met die deskundige verstaat. Niet is gebleken dat dat in dit geval is gebeurd."

Grief 2

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 23 van de bestreden uitspraak:

"De twijfel waar het hier om gaat is gelegen in de vraag of eiser tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse wel heeft gesproken op een wijze zoals hij dit in zijn land van herkomst gewoon was te doen. In de dossieranalyse van de Taalstudio van 23 augustus 2007 wordt opgemerkt dat de vreemdeling er tijdens een eerder gehoor op is gewezen dat hij geen

Kirundi-woorden mocht gebruiken, omdat de tolk hem anders niet zou verstaan. Deze opmerking vindt niet alleen steun in het rapport van het eerste gehoor, maar ook in dat van het nader gehoor. Niet kan dan ook worden uitgesloten dat eiser zich dientengevolge heeft aangewend om tijdens gehoren geen Kirundi-woorden meer te gebruiken. Gelet op de omstandigheid dat het Kirundi volgens het eerder genoemde ambtsbericht een van de officiële talen van Burundi is, kan niet, zonder nadere informatie over de inhoud van het verrichte onderzoek, goed worden beoordeeld of de conclusie van het onderzoek wordt gerechtvaardigd door de bevindingen tijdens het onderzoek."

Grief 3

- 3.4 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 24 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank betreft hierbij dat verweerders gemachtigde ter zitting heeft aangegeven dat de beslisambtenaar geen kennis draagt van de inhoud van de bandopname ten behoeve van de taalanalyse en daarvan ook geen transcriptie voorhanden is. Het is de rechtbank dan ook onduidelijk hoe de beslisambtenaar, zonder die kennis en zonder daarover BLT te benaderen, kan concluderen dat eiser niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstomgeving."

Grief 4

- 3.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 25 van de bestreden uitspraak:

"Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet hierop, bij de voorbereiding van het bestreden besluit onvoldoende kennis vergaard omtrent de relevante feiten. Het beroep is dan ook gegrond. Mitsdien komt het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking wegens strijd met het bepaalde in artikel 3:2 van de Awb."

Grief 5

- 3.6 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 26 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank zal verweerder opdragen om een nieuw besluit te nemen."

Grief 6

- 3.7 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 28 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank acht termen aanwezig om verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten besnuersrecht en de de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,00 voor kosten van door een derde beroepsmatig verfeende rechtsbijstand: (...)"

Toelichting op de grieven 1 t/m 3

Gelet op de onderlinge samenhang worden de grieven 1 t/m 3 gezamenlijk toegelicht.

- 3.9 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) kan een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de Staatssecretaris aannemelijk te maken en niet aan de Staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.
- 3.10 Bij de Staatssecretaris is twijfel omtrent de gestelde Burundische nationaliteit van verweerder onder meer (en voor zover hier relevant) ontstaan, aangezien verweerder tijdens het eerste gehoor heeft aangegeven Swahili te spreken en een beetje Kirundi, en de voorkeur te hebben voor het Swahili. Uit het algemene ambtsbericht inzake Burundi van 23 november 2006 (DPV/AM 424/06/434102) blijkt dat de officiële talen van Burundi het Kirundi en Frans zijn en dat men er vanuit kan gaan dat Burundezen die Swahili spreken, ook het Kirundi machtig zijn.
- 3.11 Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 14 juli 2004 in zaak nr. 200401127/1; www.raadvanstate.nl), komt de Staatssecretaris, door in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling een taalanalyse te laten uitvoeren, de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien.
- 3.12 Uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Door het inschakelen van dit bureau voldoet verweerder aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse. De wijze waarop taalanalyses tot stand komen en de voortdurende kwaliteitscontrole die er van de zijde van de linguïsten plaatsvindt, maakt dat er bij de Staatssecretaris geen enkele twijfel bestaat over de wijze waarop het onderzoek feitelijk tot stand is gekomen. Derhalve is met het inschakelen van Bureau Land en Taal voldaan aan de op de Staatssecretaris rustende vergewisplicht.

Zie:

- AbRS 4 augustus 2003, nr. 200302768/1, JV 2003/471;
- AbRS 22 december 2004, nr. 200406677/1, LJN: AR 8491;
- AbRS 29 maart 2007, nr. 200607305/1, JV 2007/230.

- 3.13 De rechtbank heeft in rechtsoverweging 20 met juistheid en op juiste gronden geoordeeld heeft dat de eerst in beroep overgelegde contra-expertise, welke is overgelegd na de behandeling van het beroep ter zitting, niet bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken. De rechtbank heeft echter miskend dat verweerder er niet in geslaagd is om de twijfel die bij de Staatssecretaris bestaat omtrent de gestelde herkomst weg te nemen.
- 3.14 De dossieranalyse, opgesteld door de Taalstudio als eerste fase van een contra-expertise, kan enkel aangemerkt worden als kritische kanttekeningen bij de taalanalyse. Deze kritische kanttekeningen bieden onvoldoende grond om aan de taalanalyse, welke kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies, te twijfelen. Deze kritische kanttekeningen kunnen immers niet aangemerkt worden als contra-expertise.
- 3.13 De rechtbank heeft in rechtsoverweging 23 ten onrechte overwogen dat niet kan worden uitgesloten dat verweerder zich aangewend heeft om tijdens gehoren geen Kirundi-woorden meer te gebruiken. De rechtbank heeft hierbij ten eerste miskend dat de opmerking in het eerste gehoor dat verweerder geen Kirundi-woorden mocht gebruiken, geen steun vindt in het nader gehoor. De tolk heeft verweerder tijdens het nader gehoor enkel voor de keuze heeft gesteld om of Swahili of Kirundi te spreken, nu verweerder Swahili- en Kirundi-woorden van verschillende betekenis door elkaar spreekt. Daarnaast heeft de rechtbank miskend dat voorafgaand aan het taalanalysegesprek door de contactambtenaar wordt uitgelegd de reden waarom de vreemdeling is uitgenodigd voor het gesprek. Daarbij wordt aan de vreemdeling duidelijk gemaakt dat hij of zij alle talen moet laten horen die hij of zij beheerst. Ook gedurende de opname wordt gevraagd naar de talenkennis van de vreemdeling en wordt de vreemdeling in de gelegenheid gesteld om deze talenkennis te etaleren. Dit alles om de vreemdeling in voldoende mate in de gelegenheid te stellen om zijn beweerde herkomst aannemelijk te maken. Blijkens het rapport taalanalyse van 9 maart 2007 heeft verweerder tijdens het gesprek ten behoeve van de taalanalyse zelf verklaard dat hij alleen Swahili spreekt en dat hij slechts een paar woorden en zinnen Kirundi kent. Uit deze opmerking kan op geen enkele wijze worden afgeleid dat verweerder zich heeft aangewend om tijdens gehoren geen Kirundi-woorden meer te gebruiken. Bovendien heeft de rechtbank miskend dat verweerder, blijkens het rapport taalanalyse, niet in staat is de enkele woorden en zinnen in het Kirundi correct uit te spreken. Verweerder heeft geen enkel genoegzame verklaring gegeven voor het feit dat hij slechts enkele woorden en zinnen in het Kirundi kent en deze bovendien niet correct uitspreekt. Dit heeft de rechtbank miskend.
- 3.14 De dossieranalyse van de Taalstudio van 23 augustus 2007 kan niet aangemerkt worden als contra-expertise. Bovendien is niet aannemelijk geworden dat verweerder niet de mogelijkheid had om tijdens de opname van het gesprek het Kirundi te spreken. Nu er geen concrete aanknopingspunten bestonden voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van de taalanalyse, was er voor de Staatssecretaris geen aanleiding om Bureau Land en Taal om een reactie te vragen op de

dossieranalyse. Dit klemt te meer nu verweerder bovendien Swahili spreekt met een tongval die hem eenduidig buiten Burundi plaatst.

- 3.15 Ten behoeve van een taalanalyse wordt een opname gemaakt van een vraaggesprek over het gestelde land van herkomst van de betrokken vreemdeling, dat plaatsvindt tussen de vreemdeling en een ambtenaar van de IND, met tussenkomst van een tolk. Deze bandopname wordt beluisterd door een taalanalist van het Bureau Land en Taal. Deze analyseert de grammatica, woordkeuze en uitspraak van de vreemdeling en beoordeelt voorts de informatie die de vreemdeling in dat gesprek geeft over het gestelde land en de gestelde plaats van herkomst. Op basis hiervan trekt de taalanalist een conclusie ten aanzien van de vraag of de betrokken vreemdeling taalkundig is te plaatsen in dat land. Een gebrek aan kennis over het gestelde land van herkomst is een element waaraan door de taalanalist gewicht wordt gehecht bij de beantwoording van de vraag of de vreemdeling taalkundig is te plaatsen in het gestelde land van herkomst.

Zie:

- AbRS 29 maart 2007, 200807305/1, r.o. 2.9 en 2.9.1, JV 2007, 230.

- 3.15 De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat het onduidelijk is hoe de beslisambtenaar, zonder die kennis (van de inhoud van de bandopname) en zonder daarover BLT te benaderen, kan concluderen dat verweerder niet in staat is concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstomgeving. De rechtbank heeft hierbij miskend dat de Staatssecretaris, zoals reeds is opgemerkt in het voorgaande, middels het inschakelen van BLT voldaan heeft aan haar vergewisplicht. Hierdoor is de taalanalyse tot stand gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. Hierdoor mag de beslisambtenaar tevens uitgaan van de conclusie dat verweerder niet in staat is geweest concrete en gedetailleerde informatie omtrent zijn beweerde herkomst te verschaffen, en dit oordeel uit het deskundige advies, bij ontbreken van een contra-expertise, aan zijn besluitvorming ten grondslag leggen.
- 3.16 De rechtbank heeft geler op het voorgaande miskend dat de Staatssecretaris bij de voorbereiding van het bestreden besluit, middels het inschakelen van BLT, voldoende kennis heeft vergaard omtrent de relevante feiten. Het bestreden besluit is zorgvuldig tot stand gekomen.

Toelichting op de grieven 4 t/m 6

- 3.17 Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen in het licht van de voorgaande grieven te worden beoordeeld.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 2 augustus 2007 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 18 augustus 2008

Gemachtigde

mr. R.J.M.F.P. Wouters,

senior procesvertegenwoordiger

**Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 8883056
telefax 073 888 3086**